

Traditionen og lagt 5 Aar til Grund for Beregningen, hvorved den vilde have vundet i Paalidelighed. — Om den Nedsættelse, som Finansministeren her har opgjort til 6,913,000 Kr. — hvad jeg ikke tvivler om er rigtigt i Forhold til det Grundlag, han bygger paa — skal jeg sige, hvad der for øvrigt er vel bekendt, at ved Beregningen baade i Folketinget og i Toldkommissionen er der ikke taget Hensyn til den forøgede Forbrug, som vil komme paa Grund af Nedsættelserne, og navnlig er der ikke taget Hensyn til, at man paa Beskyttelses-satserne er gaaet 2 Millioner ned, hvilket vil opvejes ved den forøgede Indførsel. Jeg skal her gentage, hvad jeg ofte har sagt, at man er villig til at give Dækning for den største Del af Nedgangen, saa at der ikke er Grnd til at opholde sig ved den store Nedgang, som fremkommer ved den stærke Stigning af Indførslen. Det er klart, at jo stærkere Indførslen stiger, desto større vil Nedgangen blive, særlig naar Indførslen angaar de Genstande, for hvilke man har nedsat Tolden; men jo større Stigningen er, desto mere Nødvendighed er der jo ogsaa for en Nedsættelse; og jo større Nedsættelse kan man tillade sig i al Almindelighed. Jeg skulde mene, at det er selvindlysende.

Jeg skal da nu gaa over til at vise, at vor finansielle Stilling tillader en ret klækkelig Nedgang. Jeg ser, som man ved ifølge tidligere Betragtninger, jeg har fremført, ikke saa mørkt paa vor finansielle Stilling, som adskillige ere tilbøjelige til. Maa jeg nævne nogle Tal for at illustrere min Opfattelse paa dette Punkt. Statsregnskabet for sidste Aar, 1898—99, ender med en Underbalance paa 5 Millioner. Finansloven for samme Aar lød paa en Underbalance af henved 1 Million. Det kunde jo synes at se meget tvivlsomt ud og tale mod det, som jeg vil gøre gældende. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at i det samme Finansaar har man anlagt ny Jærnbane for 5,300,000 Kr. uden at optage Laan, hvad man var berettiget til. Jeg bebrejder nu ikke Regeringen, at den ikke har benyttet sin Ret til at optage Statslaan, jeg anser det for godt, at man undlader at benytte Statslaan, naar man kan komme igennem med de almindelige Indtægter. Der er altsaa i Virkeligheden et Overskud paa 300,000 Kr., og det trods at Udgifterne paa Til-lægsloven og paa § 28 og den halve Million, som man har drøftet med hinanden i Folketinget, findes paa samme Statsregnskab. Samtidig har man paa § 27 brugt

over 18 Millioner Kr. til Erhvervelse af Formue og Dækning af Gæld. Jeg ved godt, at ikke alle disse 18 Millioner — jeg har tidligere gjort opmærksom paa den fejlagtige Postering paa Jærnbanevæsnet Budget — kan betragtes som Fremgang; men den allerstørste Del af dem kan dog betragtes saaledes. Naar man altsaa har haft Raad til at anvende alene til Jærnbaneanlæg og offentlige Anlæg henved 17 Millioner, forekommer det mig at være et udmærket Resultat. — Ser man paa det Budget, der nu foreligger, er Forskellen mellem almindelige Indtægter og almindelige Udgifter ikke mindre end 11,440,000 Kr. Der bliver altsaa der et Overskud paa c. 11½ Million; det vil sige, naar man ikke regner Udgifterne paa § 27 til ny Anlæg med. Jeg skulde mene, at det er et overordentlig gunstigt Resultat, et Vidnesbyrd om, at den finansielle Stilling er god. Jeg skal nævne nogle Tal af de foreliggende Statsregnskaber fra de sidste 5 Aar, der vise, hvad vi have gjort i Retning af Jærnbaneanlæg. Jeg glæder mig over, at man har kunnet benytte saa store Summer paa dette Felt. Jeg tror, at disse Anlæg ere komne baade Byerne og Landet til Gode. Der er ifølge Lov 8de Maj 1894 i Aarene fra 1894—95 til 1898—99 brugt 25½ Million og til Udvidelse af bestaaende Anlæg brugt 28 Millioner; ialt 53½ Million i Løbet af 5 Aar. Regeringen var berettiget til at laane til alle ny Anlæg, men den har kun laant ialt 20,073,000 Kr., Resten have vi kunnet udrede af de almindelige Indtægter. Det er et overordentlig gunstigt Resultat. Men desuden vil jeg nævne to Ting. Det var vel ikke umuligt, om der kunde indføres større Sparsommelighed i vor Statshusholdning, end der hidtil har været. Jeg bemærkede det i Fjor, og min Mening i saa Henseende er bleven forstærket, jo mere jeg har beskæftiget mig med Jærnbanevæsen, baade med Driften og de ny Anlæg. Jeg tror, der kan spares betydeligt der. Dernæst er det ikke sagt, at alle de Jærnbaneanlæg, der staa paa Dagsordenen og som i Fjor bleve opgivne i det andet Ting til henimod 100 Millioner Kr., absolut ere nødvendige. Det er vel heller ikke absolut nødvendigt at bruge 10—12 Millioner aarligt til Jærnbaneanlæg; det kunde vel gaa an, at man indskrænkede det til det halve. Sammenholder man alle disse Fakta, kan jeg ikke skønne rettere, end at vor finansielle Stilling er god og meget vel tillader en ret klækkelig Nedgang i Toldindtægterne. — Men selv om den finansielle Stilling var